

فخرالدین نصرالدین اف
تجلى آیات قرآن در اشعار سلطان شاعران

آدم الشعرا ابو عبدالله جعفر ابن محمد رودکی اشعار بلندپایه‌اش را با مفاهیم قرآنی زینت بخشیده، باعستان اندیشه‌هایش را از دریای همیشوران کلام ملکوتی سیراب ساخته است. چنانکه می‌فرماید:

مرا منصب تحقیق انبیاست نصیب چه آب جویم از جوی خشک یونانی

* * *

بیا، دل و جان را به خداوند سپاریم اندوه درم و غم دینار و سپاریم
جان را ز پی دین و دیانت بفروشیم وین عمر فنا را به ره غزو گذاریم
از مضامین قرآنی مشحون بودن سخنان استاد رودکی را شاعر معاصر او شهید بلخی
اینگونه بیان نموده است:

به سخن مساند شعر شعرا رودکی را سخن تلو نیست

همچنین تذکردنگار شهریار عوفی بخارایی، حافظ و حامل قرآن بودن رودکی را چنین یاد کرده است: «رودکی از نواور فلکی بوده است... چنان ذکری و تیزفهم بود که در هشت سالگی قرآن تمام حفظ کرد و قرائت بیاموخت و شعر گفتن گرفت و معانی دقیق می‌گفت...»^۱

اما تا حال چه در ادبیات‌شناسی تاجیک و چه در ایران، این جنبه اشعار رودکی مورد تحقیق عمیق و دقیق قرار نگرفته است راقم این سطراها به اندازه دانش خویش نمونه‌هایی از تجلی مضامین آیات قرآنی را در اشعار رودکی روشن ساخته که اینک پیش چشم شماست.

۱. ببرده نرگس تو آب جادوی بابل گشاده غنچه تو باب معجز عیسی
مصرع اول تلمیح به آیه «وَاتَّبِعُوا مَا تَنَلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكِ سَلِيمَانَ وَمَا كَفَرَ سَلِيمَانَ وَلَكُنَ الشَّيَاطِينُ كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السُّحْرَ وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمُلْكِينَ بِبَابِ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ...» (و

سخنای را که شیاطین در ملک سلیمان (به افسون و جادوگری) می خواندند، پیروی کردند و سلیمان هرگز به خدا کافر نگشت، لیکن آن دیوان که به مردم سحر یاد می دادند، کافر شدند و (نیز پیروی کردند از) آیه بر آن دو فرشته، هاروت و ماروت در بابل نازل شده بود...^۱

مصرع دوم تلمیح به آیه «انی اخلاق لكم من الطین کهیة الطیر فانفع فیه فیکون طیرا باذن الله و أبْرِي الْأَكْمَهُ وَ الْأَبْرَصَ...» (به حقیقت من (عیسی) از گل برای شما چیزی به هیئت پرنده می سازم و در آن می دمم و آن به اذن الهی پرندهای می شود و به اذن الهی نایبیانی مادرزاد و پیس را شفا می دهم...)^۲

۲. بودنت در خاک باشد باقی همچنان کز خاک بود انبوذنت

تلمیح به این آیات:

«فَإِنَا خَلَقْنَاكُمْ مِنَ التَّرَابِ...» (همانا شما را از خاک آفریدیم)^۳

«وَلَقَدْ خَلَقْنَا إِنْسَنًا مِنْ سَلَالَةٍ مِنْ طِينٍ» (همانا انسان را از گل خالص آفریدیم)^۴

۳. خدای عرش جهان را چنین نهاد که گاه مردم شادان و گه بود ناشاد
ضمون این بیت اشاره به آیاتی است که دلالت بر صاحب حکم بودن خداوند دارد،
همانند: «ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدِ فَعَالَ لَمَّا يَرِيدُ» (و خداوند عرش و با اقتدار و عزت است. و هر چه بخواهد
آن را در کمال قدرت (و اختیار) انجام دهد).^۵

عبارت «خدای عرش» در چندین آیه قرآن مجید آمده، مثل «و هو رب العرش العظيم» (و او

پروردگار عرش بزرگ است).^۶

«الله لا إله إلا هو رب العرش العظيم» «الله که نیست خدای جز او و وی پروردگار عرش
بزرگ است).^۷

«ذی قوة عند ذی العرش مکین» نیرومندی که نزد خداوند صاحب عرش صاحب مقام است).^۸

۴. کار چون بسته شود، بگشایدا وز پس هر غم طرب افزایدا

شاره به ضمون این آیات:

«سیجعل الله بعد عسر یسرا» (زود است که خداوند پس از تنگنا و سختی آسایش آورد).^۹

«فَإِنْ مَعَ الْعُسْرِ يَسِّرَ إِنْ مَعَ الْعُسْرِ يَسِّرًا» (بِيْ گَمَانْ هَمَرَاهْ دَشَوَارِي آسَانِي اسْتَ، آرِي هَمَرَاهْ دَشَوَارِي آسَانِي اسْتَ).^{۱۱}

۵. یوسف رویی کز او فغان کرد دلم چون دست زنان مصریان کرد دلم
تلمیح به آیه «فَلَمَّا رَأَيْتَهُ أَكْبَرْنَاهُ وَ قَطْعَنَ أَيْدِيهِنَ وَ قَلَنَ حَاشَ اللَّهُ مَا هَذَا بِشَرَا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلْكُ كَرِيمٍ» (آنگاه که دیدند (زنان) یوسف را بس بزرگش یافتند و بُریدند دستهایشان را و گفتند پناه بر خدا، این آدمیزاده نیست، این جز فرشته گرامی نیست).^{۱۲}

۶. به حسن صوت چو بلبل مقید نظم به جرم حسن چو یوسف اسیر و زندانی
تلمیح به این آیات:

«لَمْ يَفْعُلْ مَاءِ أَمْرِهِ لِيُسْجِنَ وَ لِيُكُونَ مِنَ الصَّاغِرِينَ» (گفت (زليخا) ... وَ اَكْرَرَ آنْجَهُ بِهِ او دَسْتُورِ مِنْ دَهْمِ نَكَنَدَ، بِهِ زَنْدَانِ خَوَاهِدِ اَفْتَادَ وَ خَوَارِ وَ زَبُونِ خَوَاهِدِ شَدَ).^{۱۳}

«ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مَنْ بَعْدَ مَارِأُوا إِلَيْتِ لِيُسْجِنَهُ حَتَّىٰ حِينَ» (سپس، بعد از آنکه نشانه‌ها را دیدند، بهتر آن دیدند که یوسف را مدت زمانی زندانی کنند).^{۱۴}

۷. نگارینا، شنیدستم که گاه محنٰت و راحت سه پیراهن سلَب بودست یوسف را به عمر اندر:
یکی از قید شد پرخون، دوم شد چاک از تهمت سوم یعقوب را از بوش روشن گشت چشم تر

تلمیح به این سه آیه:

«وَ جَاءَهُ عَلَىٰ قَمِصَهِ بَدِمِ الْكَذِبِ» (و بر پیراهن یوسف خون دروغین آوردند).^{۱۵}
«وَ اسْتَبَقَا الْبَابَ وَ قَدَتْ قَمِصَهِ مِنْ دَبْرِهِ أَلْفَيَا سِيدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابَ الْيَمِ» (و هر دو به سوی در شتاافتند و آن زن پیراهن او را از پُشت درید، و (ناگهان) شوهر او را نزدیک در یافتند. (زليخا، مکارانه) گفت، جزای کسی که به زن تو نظر بد داشته باشد چیست، غیر اینکه زندانی شود، یا بچشد عذاب در دنک؟)^{۱۶}
«فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرَ أَتَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَأَرْتَدَ بَصِيرًا» (پس هنگامی که بشارت دهنده آن پیراهن را بر روی او (یعقوب) انداخت، بینا گشت).^{۱۷}

۸. چون تبع به دست آری، مردم توان کشت
نزدیک خداوند بدی نیست فرامشت

اشاره به آیه «من يعْلَمُ سُوءً أَيْجَزِيهِ وَ لَا يَجِدُ لَهُ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ لِيَا وَ لَا صِيرَارًا»
(هر کس کار بدی انجام دهد، جزای آن را می‌یابد و برای خود در برابر خداوند یار و یاوری نمی‌یابد)^{۱۸}

۹. زمانه پندی آزادوار داد مرا زمانه را جو نکو بنگری همه پنداست
به روز نیک کسان، گفت غم محور زنهار بسا کسا که به روز تو آرزومند است

بیت اول اشاره به این آیه از سوره نمل (پس از ۷ آیه در احوال قوم ثمود و هلاکت آنها برای عبرت): «فَتَلَكَ بَيْوَهُمْ خَاوِيْهِ بَمَا ظَلَمُوا إِنْ فِي ذَلِكَ لَأْيَةٌ لَّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ» (این است خانه‌های آنان که به خاطر ستمی که کردند خاموش و خالی است، بی‌گمان این برای اهل معرفت مایه عبرت است).^{۱۹}

بیت دوم تلمیح به این آیات است:

- «وَ عَسَى أَنْ تَكْرُهُوا شَيْئًا وَ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَ عَسَى أَنْ تُحبُوا شَيْئًا وَ هُوَ شَرٌ لَكُمْ» (و چه بسا چیزی را ناخوش داشته باشید و آن به سود شما باشد و چه بسا چیزی را خوش داشته باشید و آن به زیان شما باشد).^{۲۰}

- «لَا تَمْدُنْ عَيْنِيْكَ إِلَى مَا مَتَعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ» (به چیزی که گروهی از آنان را به آن

بهرمند کردایم چشم مدوز).^{۲۱}

- «وَ لَا تَمْدُنْ عَيْنِيْكَ إِلَى مَا مَتَعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لَنَفَتُهُمْ فِيهِ» (و چشم مدوز به چیزی که گروهی از آنان را داده‌ایم که تجمل حیات دنیاست تا آزمایش نماییم آنها را به آن).^{۲۲}

۱۰. ورش به صدر اندرون نشسته ببینی جزم بگویی که زنده گشت سلیمان تلمیح به حشمت ملک سلیمان است که در آیات قرآنی چنین آمده:

«وَ لَسْلِيمَنَ الرَّبِيعَ غَدُوْهَا شَهْرٌ وَ رَوَاحَهَا شَهْرٌ وَ أَسْلَنَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَ مِنَ الْجَنِّ مِنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدِيهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَ مِنْ يَنْعَزُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذْقَهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ يَعْلَمُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مُحَرِّبٍ وَ تَمَثِيلٍ وَ جَنَانَ كَالْجَوَابِ وَ قَدْوَرَ رَاسِيْتِ اعْمَلُوا إَلَّا دَادُ شَكْرَا وَ قَلِيلٌ مِنْ عَبَادِي الشَّكُورِ» (و باد را برای سلیمان مسخر ساختیم که صبحگاهان رفتنش یک ماه و شبانگاه رفتنش یک ماه راه بود. و چشمۀ مس را برای او جاری گرداندیم. و از دیوان کسانی بودند که به اذن پروردگارش در حضور او خدمت

می کردند و هر کدام از آنها که از فرمان ما سر پیچید عذاب آتش سورانش می چشانیم و برای او هر چه می خواست از عبادتگاهها، تمثیلهای، ظروف بزرگ همانند حوضها و دیگها ثابت می ساختند.
(ینک) ای آل داود! شکر به جای آرید و از بندگاه من عده قلیلی شکر گزارند.^{۳۳}

۱۱. حجت یکنای خدای و سایه اویست طاعت او کرده واجب آیت فرقان

شاره به آیه: «بِاِيَّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطْبِعُوا اللَّهَ وَ اطْبِعُوا الرَّسُولَ وَ اولى الامر منکم» (ای مؤمنان، اطاعت کنید خداوند و پیغمبر و صاحبان امرتان را!).^{۳۴}

۱۲. زندگانی چه کوتاه و چه دراز نه به آخر بمرد باید باز

* * *

زیر خاک اندر و نت باید خفت گرچه اکنون ت خواب بر دیباست

ضمون از این آیات:

- «أَيْنَمَا تَكُونُوا يَدْرِكُمُ الْمَوْتُ وَ لَوْ كَتَمْ فِي بَرْوَجْ مَشِيدَةً» (هرجا که باشید، مرگ شما را در می باید، اگرچه در دژهای استوار و بلند باشید).^{۳۵}

- «كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَتُ الْمَوْتَ» (هر جانداری مرگ را خواهد چشید).^{۳۶}

۱۳. نه نَحْسٍ كَبِيَانٍ بُودَ وَ نَهْ رُوزَگَارٍ دراز چه بود منت بگوییم: قصای بیزدان بود

شاره به این آیات:

- «وَ مِنْ نَعْمَرَه نَنْكَسَه فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْلَمُونَ» (و هر کسی را که عمر دراز دادیم، در خلقت واژگونه اش می کنیم).^{۳۷}

- «مَنْ يَتَوَفَّى وَ مَنْكَمْ مَنْ يَرِدْ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمَرِ لَكِيَلاً يَعْلَمْ مَنْ بَعْدَ عِلْمِ شَيْئًا» (و از شما بعضی به حد اعلای فرتونی و پیری بازبرده شود، چندانکه پس از دانستن (بسیار چیزها) چیزی را نداند).^{۳۸}

۱۴. گَبَدْ نَهَمَار بَرْ بَرَدَه بَلْسَنَدَشْ سَنَوْنَ اَزْ زَيْرَ وَ نَزْ بَرْ سَرَشَ بَنَد

تلمیح به این آیات:

- «الَّهُ الَّذِي رَفَعَ سَمَوَاتٍ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا» (خدواند ذاتیست که آسمانها را بدون ستونهایی که آنها را بینید برا فراشت).^{۳۹}

- «خَلْقُ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا» (آسمانها را بدون ستونهایی که بینید آفرید).^{۴۰}

- «و يمسك السماء أن تقع على الأرض إلا بإذنه» (و آسمان را نگاه می دارد که بر زمین

^{۳۱}

نیفتند مگر به اذن او).^{۳۲}

۱۵. این کار سماوی بودنی قوت انسان کس را نبود قوت به کار سماوی

تلمیح به این آیات:

- «وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مَعْقُوبٌ لِحَكْمِهِ» (خدواند حکم می کند و نیست رد کنندهای حکم او را).^{۳۳}

- «وَاللَّهُ عَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكُنَ الْأَكْثَرُ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ» (وَاللَّهُ چیره شونده است به امر و

فرمان خود، ولی اکثر مردم نمی دانند).^{۳۴}

۱۶. ور به بلور اندر گویی گوهر سرخ است به کف موسی عمران

تلمیح به معجزه موسی (ع): «وَاضْصَمْ يَدِكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ يَيْضَأَ مِنْ غَيْرِ سَوَءَ إِيمَانِ

آخَرِ» (و دستت را در بغلت کن، تابی هیچ عیبی (بیماری پیسی) در خشان بیرون آید که این معجزه

دیگری است).^{۳۵}

۱۷. راهی کو راست است، بگزین ای دوست

دور شواز راه بی کرانه تَرْفَنْج

تلمیح به آیه «وَأَنْ هَذَا صَرَاطِي مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَنْتَهُوا السَّبِيلُ فَتَرْفَقُ بَكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ» (و

بدانید که این راه راست و درست من است، پس آن را در پیش گردید و به راههای دیگر نروید که شما

را از راه او دور می اندازد).^{۳۶}

۱۸. تا جهان بود از سر آدم فراز

مردمان بخرد اندر هر زمان

تا به سنگ اندر همی بنشانند

وز همه بد بر تن تو جوشن است

در این ابیات، که پیرامون علم و منزلت آن سخن رفته است، می توانیم چندین آیه را یاد کنیم:

«إِنَّمَا مِنْ عِبَادِ الْعَالَمَّا» (هر آینه از میان بندگان خدا تنها عالمان از او می ترسند).^{۳۷}

«يرفع الله الذين امنوا منكم و الذين أوتوا العلم درجت» (خداؤنده بلند می کند درجه آنهایی را از شما که ایمان آوردن و دانش یافتند).^{۳۷}

۱۹. ای وید غافل از شمار چه پنداری کت خالق آفرید بهر کاری

تلمیح به این آیات:

- «اقرب للناس حسابهم و هم فی غفلة معرضون» (شمار و حسابشان برای مردم نزدیک شده و آنان همچنان در غفلت روی گردانند).^{۳۸}

- «اقربت الساعة و انشق القمر و إن برواء أية يعرضوا و يقولوا سحر مستمر و كذبوا و اتبعوا أهواءهم و كل أمر مستقر» (قيامت نزدیک شد و ماه دوپاره گردید. و اگر معجزه‌ای بیینند، روی بگردانند و گویند: جادوی بزرگ است. و تکذیب می‌کنند و از پی هواهای خویش می‌روند و هر کاری را هدفی است).^{۳۹}

- «أفحسبتم أنما خلقناكم عبشاً وأنكم إلينا لا ترجعون» (آیا می‌پندارید که شما را بیهوده آفریده‌ایم و شما به نزد ما نمی‌آید؟)^{۴۰}

- «وَ مَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَ الْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ» (نیافریده‌ام جین و انس را مگر اینکه بپرستند مرا).^{۴۱}
 چنانکه ملاحظه می‌شود، با آنکه حوادث روزگار بخش اعظم اشعار رودکی را از بین برده است، استاد شاعران به سرچشمۀ جاودانۀ الهام اهل سخن- قرآن کریم پیوسته بود و بسیار معنی‌های عمیق را در پرتو آیده‌های این کتاب می‌بین به نظم کشیده است. همچنین تنوع مضامون‌های مأخوذه از سوره‌های قرآنی، ما را به آن نتیجه می‌آورد که استاد رودکی، در حقیقت حافظ کل قرآن و دانشمند علوم قرآنی بوده است. در این مقاله مختصر مضامون‌های گرفته شده یا الهام‌بخش به رودکی که تلمیح نزدیک به ۴۰ سوره قرآن کریم دارند، بررسی شد. مؤلف این مقاله اطیبه‌یان دارد که در صورت پیدا شدن اشعار دیگر استاد رودکی تعداد مضامون‌های مأخوذه و کلام الهی و فهرستواره سوره‌هایی که بر استاد شاعران الهام‌بخش بوده‌اند، به درجات خواهد افزود.

پاپوشتها:

۱. محمد عوفی بخاری، لب الالباب، از روی جای پروفوسور براؤن، با مقدمه و تعلیقات علامه محمد قزوینی، تهران، ۱۳۶۱، ج. ۲، ص ۶
۲. سوره بقره، آیه ۱۲
۳. سوره آل عمران، آیه ۴۹ و نیز آیه ۱۱۰ سوره مائدہ همین مطلب را بیان می کند.
۴. سوره حج، آیه ۵
۵. سوره مؤمنون، آیه ۱۲ نیز نک. آیه ۱۲ سوره مؤمنون، آیه ۷ سوره سجده، آیه ۵۵ سوره طه،
۶. سوره بروج، آیه ۱۶
۷. سوره توبه، آیه ۱۲۹
۸. سوره نمل، آیه ۲۶
۹. سوره تکویر، آیه ۲۰ همچنین در آیه ۲۲ سوره انبیاء
۱۰. سوره طلاق، آیه ۷
۱۱. سوره شرح، آیه ۵-۶
۱۲. سوره یوسف، آیه ۲۱
۱۳. سوره یوسف، آیه ۳۲
۱۴. سوره یوسف، آیه ۳۵
۱۵. سوره یوسف، آیه ۱۸
۱۶. سوره یوسف، آیه ۲۵
۱۷. سوره یوسف، آیه ۹۶
۱۸. سوره نساء، آیه ۱۲۳
۱۹. سوره نمل، آیه ۵۲ به این مضمون در چندین آیه دیگر موجود است از قبیل آیه ۲ سوره حشر، محمد، ۱۰، حج ۴۵-۴۶ شعر ۱۰۴-۱۰۳-۱۳۹-۱۵۹، ۱۵۸-۱۷۴-۱۷۵، هود ۱۰۳ ...
۲۰. سوره بقره، آیه ۲۱۶
۲۱. سوره حجر، آیه ۸۸
۲۲. سوره طه، آیه ۱۳۱
۲۳. سوره سیاه، آیه ۱۲-۱۳ همچنین در سوره انبیاء آیه ۸۱-۸۲، نمل ۱۶-۱۷، ص ۳۵-۴۰ این مطلب دیده می شود.
۲۴. سوره نساء، آیه ۵۹
۲۵. سوره نساء، آیه ۷۸
۲۶. سوره عنکبوت، آیه ۵۷ نیز در آیت ۳۵ سوره انبیاء و آیه ۱۸۵ آل عمران عنین این عبارت آمده
۲۷. سوره یس، آیه ۶۸
۲۸. سوره حج، آیه ۵
۲۹. سوره رعد، آیه ۲
۳۰. سوره لقمان، آیه ۱۰
۳۱. سوره حج، آیه ۶۵ همچنین به آیات ۲۴ سوره روم، آیه ۴۱ فاطر مراجعه شود.
۳۲. سوره رعد، آیه ۴۱
۳۳. سوره یوسف، آیه ۲۱
۳۴. سوره طه، آیه ۲۲ همچنین در سوره اعراف، آیه ۱۰۸، سوره قصص، آیه ۱۳۲ این معجزه موسی آمده است.
۳۵. سوره انعام، آیه ۱۵۳
۳۶. سوره فاطر، آیه ۲۸
۳۷. سوره مجادله، آیه ۱۱ همچنین به آیه ۹ سوره زمر، آیت ۷-۸ آل عمران، آیه ۴۳ سوره رعد مراجعه شود.
۳۸. سوره انبیاء، آیه ۱
۳۹. سوره قمر، آیات ۱-۳
۴۰. سوره مؤمنون، آیه ۱۱۵
۴۱. سوره ذاريات، آیه ۵۶